
OPSCHRIFT

Vergadering van 14 september 2017

Nummer: 2017_MV_00333

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Wis Versyp: Weigering 'vergunning autovrij gebied'

Raadslid(-leden):

Wis Versyp - Vlaams Belang

Bevoegd:

Filip Watteeuw

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting:

Op de sociale media circuleert het verhaal van een bejaard echtpaar dat naar aanleiding van hun huwelijksjubileum van 70 jaar uitgenodigd werd op het stadhuis. Hun aanvraag om bij die gelegenheid tot voor het stadhuis te mogen rijden werd door de Mobiliteitsdienst geweigerd. De jubilarissen namen dan maar een taxi die hen wél tot bij het stadhuis mocht brengen.

Indien dit verhaal waar is, waarom weigert men deze hoogbejaarde mensen, die uitgenodigd worden op het stadhuis, de mogelijkheid om het stadhuis zo vlot mogelijk te bereiken? Vanuit de Belfortstraat moet er slechts een paar meter gereden worden om de zij-ingang van het stadhuis te bereiken. Het is dus niet zo dat er voluit in de voetgangerszone moet gereden worden.

Trouwens, hoe vaak doet de kans zich voor dat men jubilarissen kan ontvangen die 70 jaar gehuwd zijn?

Vraag:

Klopt dit verhaal? Is het inderdaad zo dat de Mobiliteitsdienst een inrijvergunning heeft geweigerd?

Waarom wil men dit niet toestaan?

Kon hier echt geen uitzondering voor gemaakt worden?

Behandeld door de commissie openbare werken, mobiliteit en stedenbouw in openbare vergadering van 14 september 2017.

ANTWOORD

14 september 2017

Het verhaal zoals het circuleert op sociale media strookt niet met de werkelijkheid.

De persoon in kwestie heeft inderdaad een tijdelijke toegang aangevraagd tot het autovrije gebied om zijn vrouw die moeilijk te been is, te kunnen afzetten aan de zijdeur van het stadhuis. In eerste instantie hebben de collega's van het Mobiliteitsbedrijf bij de aanvrager geïnformeerd of het mogelijk was om mevrouw af te zetten aan de rand van het voetgangersgebied. Blijkbaar heeft de betrokkene dit ervaren als een weigering van de vergunning en een miskenning van de medische situatie van zijn vrouw. Hij heeft dit verhaal bij verschillende mensen aanhangig gemaakt en het is zijn eigen leven gaan leiden.

Maar de werkelijkheid is dat het Mobiliteitsbedrijf – nadat duidelijk was dat mevrouw zich niet zelfstandig richting het stadhuis kon verplaatsen – aan de aanvrager de mogelijkheden uit de doeken heeft gedaan om toch een dagvergunning te krijgen voor het autovrije gebied. Ons reglement voorziet speciaal voor het vervoer van minder mobiele personen dat er dagvergunningen kunnen worden aangevraagd. In principe moeten deze via het e-loket worden aangevraagd, maar vermits mijnheer had aangegeven dat hij hiermee onvoldoende vertrouwd was, is hem gevraagd om de nodige informatie en documenten te bezorgen aan het Mobiliteitsbedrijf. Die zijn echter nooit toegekomen. Blijkbaar had de aanvrager ondertussen al beslist om een taxi te nemen.

Het is dus zeker niet zo, mevr. Versyp, dat er geen oplossingen bestaan voor mensen die minder mobiel zijn en dat het Mobiliteitsbedrijf niet bereid zou zijn om mensen in dergelijke situaties te helpen. Alleen hebben we in dit specifieke geval nooit de nodige informatie gekregen om de vergunning te verlenen.
